

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15C/524/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315212019
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8315212019.10

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobkyne W. R., F. XXX/XX, F. N. E., práv. zast. JUDr. Martinou Řeřichovou PhD., Mierová 2529/87, 066 01 Humenné, proti žalovanému F. V., F. N. E., F. XXX/XX, práv. zast. JUDr. Annou Drugdovou, Námestie slobody 25, Humenné v konaní o vylúčení z užívania bytu takto

rozhodol:

I. Súd v y l u č u j e Mariána Džugana z užívania rodinného domu nachádzajúceho sa na ulici Dlhá 621/31, Dlhé nad Cirochou.

II. Žalobkyni p r i z n á v a plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na súd dňa 9.10.2015 návrh na vylúčení z užívania bytu podľa § 705 a) Obč. zákonníka. Žalobu odôvodnila tak, že so žalovaným uzavrela manželstvo dňa 12.2.2000, z ktorého pochádzajú 3 deti. So žalovaným bývala spoločne s deťmi v čase podania žaloby. Žalovaný už od začiatku manželstva požíval alkoholické nápoje. Posledných 5 rokov je situácia v rodine ťažká. Dňa 13.12.2009 dostala prvý bitku, napadol ju, bil päšťami atď., vtedy mala modriny na celom tele. Vec ohlásila na políciu a žalovaný bol vzatý do cely predbežného zadržania, kde strávil 3 mesiace. V tom čase to boli 2 mesiace, odkedy sa nasťahovali do vlastného rodinného domu. Listom ju uprosil, aby mu dala 2. Šancu. Situácia sa nezmenila. Fyzické útoky boli síce zriedkavé, no izolácia, žiarlivostné scény, psychické týranie, vulgarizmy pred deťmi atď. neprestávali. V septembri 2013 aj napriek absolvovaniu protialkoholického liečenia znovu začal požívať alkoholické nápoje a opakovane zaútočil na žalobkyňu fyzicky. Poranil jej nohu, doposiaľ má tam výrastok. Na políciu to vtedy nebola ohlásiť, lebo dvojčičky mali len 1,5 roka a on bol jediný živiteľ rodiny. V sobotu dňa 19.9.2015 bol opäť opitý, keď prišla z práce, spustil zase vulgarizmy, ponižovanie, potom večer na ňu vytiahol v hospodárskej budove nôž, útoky pokračovali aj ďalšie dni. Dňa 27.9.2015 ju chcel zhadziť zo schodov, videla to najstaršia dcéra, v ten deň za prítomnosti dvojčičiek ju opäť fyzicky napadol. V pondelok jej bránil ísť do práce, nasledoval fyzický útok a najstaršia dcéra zavolala políciu. Dňa 1.10.2015 bola podať trestné oznámenie podala trestné oznámenie. Žalovaný sa naďalej vyhráža, že podpáli dom aj dom jej rodičov, vyhráža sa zabitím, má obavu o svoj život i život detí a preto žiada schválenie návrhu.

2. Dňa 29.7.2016 došlo súdu vyjadrenie žalovaného prostredníctvom právnej zástupkyne, v ktorom so žalobou nesúhlasil.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s regresom, poučením ohrozenej osoby, potvrdením Obvodného oddelenia PZ v Snine, tlačivom pre dokladovanie pomerov, vyjadrením žalovaného s fotodokumentáciou, vyjadreniami strán sporu, zápisnicou o výsluchu osoby, znaleckým posudkom, uznesením o predbežnom opatrení z 6.10.2015, rozsudkom o rodičovských právach a povinnostiach z 18.11.2015, uznesením o predbežnom opatrení z 18.12.2015, uznesením Krajského súdu v Prešove z 4.2.2016, zápisnicou o konaní o dohode o vine a treste, dohodou o vine a treste, rozsudkom z 14.4.2016, uznesením s fotodokumentáciou o zamietnutí sťažnosti žalovaného, pojednávaniami a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 12.2.2000 bolo uzavreté manželstvo medzi žalobkyňou a žalovaným, z ktorého pochádzajú tri deti. Po požití alkoholu začali postupne fyzické útoky a psychické týranie žalobkyne žalovaným o čom svedčí regres z 29.9.2015, podanie trestného oznámenia zo dňa 1.10.2015 (žalovaný podal sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, ktorá bola zamietnutá dňa 26.11.2015) a zo dňa 29.8.2016 na Obvodnom oddelení PZ v Snine.

5. V znaleckom posudku MUDr. A. Porvažníka zo dňa 27.12.2015 je uvedené, že „ Pri vyšetrení zisťujeme opakovanie agresívneho správania sa obvineného voči manželke po požití alkoholu, pri pokračovaní v abúze alkoholu by jeho pobyt na slobode mohol byť nebezpečný predovšetkým voči terajšej poškodenej. Vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu v treťom vývojovom štádiu však odporúčame súdu zváženie nariadenia ochrannej protialkoholickej liečby obvinenému“.

6. Uznesením č.k. 6C/255/2015-19 dňa 6.10.2015 súd rozhodol predbežne o tom, aby žalovaný nestupoval do rodinného domu č. XXX na ulici F. Č.. XXX, F. N. E..

X. Rozsudkom č.k. 19P/276/2015-45 dňa 18.11.2015 súd rozhodol o zverení 3 maloletých detí do osobnej starostlivosti žalobkyne.

8. Uznesením č.k. 12C/497/2015-12 súd rozhodol predbežne o tom, aby nestupoval do rodinného domu č. XXX na ulici F. Č.. XXX, F. N. E. a zakázal mu priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menej ako 5 metrov, proti ktorému podal žalovaný odvolanie, no Krajský súd v Prešove potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zákaze vstupu žalovaného do rodinného domu Č.. XXX N. L. F. Č.. XXX, F. N. E..

X. Dňa 14.4.2016 bola rozsudkom č.k. 2T 53/2016-137 schválená dohoda o vine a treste žalovaného, kde bol uznaný vinným z pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania.

10. Vo vyjadrení zo dňa 27.7.2016 sa žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril, že nesúhlasí s vylúčením z užívania rodinného domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Nie je dôvod na to, aby sa žalobkyňa bála o svoj život a zdravie. Je pravda, že v septembri 2015 došlo medzi stranami sporu k incidentu, no nie je pravda, že by bola žalobkyňa bezbrannou osobou, pretože žalobkyňa spôsobila žalovanému počas incidentu značné poranenia, o čom predložil fotodokumentáciu, no žalovaný na žalobkyňu nepodal trestné oznámenie, pretože nechcel matku svojich detí ponižovať. Žalobkyňa vyprovokovala hádku a aktívne útočila na žalovaného. Navrhol žalobu zamietnuť.

11. Na pojednávaní dňa 30.8.2016 žalovaná doložila Potvrdenie OOPZ v Snine zo dňa 29.8.2016 o tom, že žalovaný chodí po dome, aj napriek zákazu súdu vstúpiť do rodinného domu.

12. Vo vyjadrení zo dňa 12.9.2016 žalobkyňa upozornila na znalecký posudok z trestného konania. Po skončení pojednávania o zverení detí do osobnej starostlivosti žalobkyne, sa žalovaný opätovne vyhrážal. Dňa 27.11.2015 bol žalovaný umiestnený do Ústavu na výkon väzby, no dňa 16.12.2015 ho prepustili a hneď v ten deň hľadal žalobkyňu v zamestnaní, napriek tomu, že mu súd uložil zákaz priblíženia sa k žalobkyňi, preto žalobkyňa dňa 17.12.2015 podala nový návrh na vydanie predbežného opatrenia a súd opätovne rozhodol o zákaze vstupu do rodinného domu uznesením č.k. 12C/497/2015 dňa 18.12.2015 a Krajský súd v Prešove toto rozhodnutie potvrdil.

13. Dňa 10.5.2017 bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené a táto skutočnosť bola potvrdená rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.9.2017.

14. Dňa 8.2.2017 došlo vyjadrenie žalobkyne prostredníctvom právnej zástupkyne o tom, že dňa 4.2.2017 podala na OOPZ trestné oznámenie na žalovaného z dôvodu, že ten opätovne porušil zákaz vstupu do domu a zákaz priblíženia sa na vzdialenosť 5 metrov. Pri tomto incidente žalobkyňi vulgárne nadával a fyzicky ju napadol. Svedkami boli deti. Žalovaný pri odchode z domu zobral kľúče od domu. V tento deň bolo podané trestné oznámenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Dňa 5.10.2017 navrhla na objektívne posúdenie predmetnej veci pripojiť spisové materiály tunajšieho súdu 1T/58/2010, 2T/53/2016, 1T/173/2016 a 3T/48/2017, z ktorých je zrejmé, že žalovaný bol uznaný vinným z viacerých trestných činov, ktoré spáchal voči žalobkyňi.

15. Na pojednávaní dňa 23.11.2017 právna zástupkyňa žalobkyne požiadala o pripojenie trestných spisov 1T/58/2010, 2T/53/2016, 1T/173/2016, 3T/48/2017 aj spis 19P/287/2016 a doložila vyjadrenie psychologičky PhDr. M. Hargašovej, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa požiadala o pomoc z dôvodu násilia v partnerskom vzťahu so žalovaným. Právna zástupkyňa žalovaného súhlasila s tým, aby boli pripojené spisy, pričom v jednom trestnom konaní bol žalovaný spod obžaloby oslobodený. Čo sa týka potvrdenia psychologičky, sú tam uvedené len dôvody pre ktoré žalobkyňa navštívila psychologičku, nie je tam žiaden záver, že by bola nejako diagnostikovaná. Chýba tu psychologický posudok. Žalovaný si našiel prácu mimo bydliska, aby neohrozoval žalobkyňu. Právna zástupkyňa žalovaného upozornila nato, že je tu potrebné posudzovať či je tu dôvod na pretrvávajúce ohrozenie žalobkyne zo strany žalovaného a či ten pocit je naozaj adekvátny a akú má ohrozenie intenzitu.

16. Právna zástupkyňa žalobkyne oznámila súdu späťvzatie priezviska žalobkyne z F. N. W..

17. Na pojednávani z dnia 1.2.2018 prawni zastupkyňa žalobkyne uviedla, že stále má žalobkyňa obavu o svoje zdravie a života napriek uznaniu z trestného činu nebezpečného vyhrážania, napriek zákazu vstupu do rodinného domu, napriek uznaniu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktoré sa stále porušuje. Žalovaný si síce viackrát preukázal snahu o nápravu, no následne došlo zase k incidentom aj v prípade styku s deťmi. Žalobkyňa vyhľadala psychologickú pomoc, lebo sa snaží zvládať situáciu aj iným spôsobom, aby nemusela byť nastavená na liečbu. Právna zastupkyňa žalovaného uviedla, že návrh bol podávaný v čase, keď bol nariadený zákaz vstupu, ale nebola preukázaná dôvodná obava o život a zdravie. Uvedomuje si, že vlastnícke právo zostáva, no ak nie je obava preukázaná žalobe nemožno vyhovieť. Žalovaný uviedol, že po zákaze vstupu do obydliá niekoľkokrát spali spolu v dome, boli spolu na Ukrajine, s deťmi po lekároch, na nákupy a neverí, že má stále obavu o svoj život a život detí. Uviedol, že aj niekoľko krát sa spolu intímne stretávali v priebehu roku 2016 aj v roku 2017. Žalobkyňa uviedla, že na Ukrajine s ním nebola, že bola len so svojim rodičmi. V roku 2016 bola na nákupe s ním a deťmi len raz a sama si nakúpila aj nákup zaplatila, hoci si myslela, že sa chce ukázať pred deťmi a zaplatí ho on. Dva krát deti ochoreli a bolo treba ich odviesť na pohotovosť, preto ich viezol žalovaný tam s autom. To, že chodili na nákupy v roku 2017 nie je pravda, lebo bol vo výkone trestu a v januári kým neodišiel do výkonu trestu stále chodil po dvore, dome, obťažoval ju na pracovisku a vo februári priviedol deti, vbehol do domu a hľadal priateľa. Čo sa týka intímneho styku, žalobkyňa uvádza, že k poslednému došlo v poslednom kvartáli pred rozvodom, potom už nie. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný sa dokáže veľmi pretvarovať, vždy po incidentoch bolo na chvíľu dobre a potom to zase bolo ešte horšie. Žalovaný na to uviedol, že je to len jej subjektívny názor, nepozera na potreby detí a zaprela intímne stretnutia. V záverečnej reči navrhla právna zastupkyňa žalobcu žalobe vyhovieť a právna zastupkyňa žalovaného žalobu zamietnuť.

18. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie nezneseiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

19. Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie nezneseiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

20. Na základe úplného vylúčenia z užívania spoločného domu alebo bytu manžel musí dom opustiť. Postihnutý manžel zostáva naďalej bezpodielovým spoluvlastníkom domu. O zásahu do užívacieho práva k domu môže súd rozhodnúť, ak ide o sústavné fyzické alebo psychické týranie alebo hrubé ponižovanie druhého manžela. Každé stretnutie žalobkyne a žalovaného je takým stretnutím.

21. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia.

22. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústavy) nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Z ustanovenia čl. 19 ods. 2 ústavy vyplýva, že každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Z ustanovenia čl. 8 ods. 1 dohovoru vyplýva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

23. Na základe vyššie uvedených skutočností je správanie žalovaného voči žalobkyne ďalej nezneseiteľné. Žalobkyňa by rada po toľkých rokoch strávených v neustálom psychickom vypätí chcela žiť riadny život. Bez zásahu orgánov činných v trestnom konaní a súdu to však nie je možné.

24. Súd má dostatočne preukázané z ostatných spisov a skutočností, ktoré sú vyššie uvedené, že manželstvo bolo rozvedené, lebo neplní svoj účel a nemožno očakávať obnovenie spolužitia v dôsledku fyzických a psychických atakov. Nie sú schopní vytvárať zdravé rodinné prostredie pre výchovu detí. To, že si našiel žalovaný prácu mimo bydliska a lieči alkoholizmus nestačí na ochranu života a zdravia žalobkyne, vzhľadom na opakujúce sa incidenty. Súd sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v Prešove v uznesení č.k. 12C/497/2015 zo dňa 4.2.2016, v ktorom potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zákaze vstupu žalovaného do rodinného domu a ostatných plôch a o zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyne na menej než 5 metrov, v ktorom právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované má absolútnu povahu a je silnejšie, ako vlastnícke právo násilníka, či právo, ktoré mu

vyplýva zo spoločného nájmu bytu (v tomto prípade zo spoločného užívania rodinného domu). Užívacie práva násilníka k spoločnému obydliu možno v záujme ochrany života a zdravia obetí jeho násilníckeho konania obmedziť. Vlastnícke právo zostáva zachované. Obmedzuje sa len jedna jeho zložka (držať, užívať, požívať a disponovať), a to právo užívania alebo užívacie právo. Navyše situácia sa vyhrotila niekoľko krát pri rôznych incidentoch, kedy žalovaný napriek právoplatným civilným a trestným rozhodnutiam, nedodrжал povinnosť, ktorú mal. Nevyspytateľné konanie žalovaného za posledné roky je dostatočným dôvodom na to, aby súd žalobe vyhovel a jeho užívacie právo k rodinnému domu vylúčil.

25. Toto presvedčenie súdu nemá svojvôľu a nezodpovednosť súdu, ale naopak, vytvára sa na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Dôkazy boli zhodnotené už v trestných konaniach, v ktorých bol žalovaný odsúdený, uznaný vinným a preto sú dostatočnými dôkazmi o tom, že jeho správanie je recidivujúce a teda je nebezpečné aj do budúcnosti a mohlo by ohroziť život a zdravie žalobkyne a detí.

26. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. C.s.p., podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala vo veci úspech, preto jej plnú náhradu trov konania priznal a o jej výške bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.